

De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Vijfentwintig

Ezechiël Nummer Zes

Jeff Pippenger
2026-08-11

Ik heb geput uit een passage in de Testimonies die verschillende lijnen van waarheid aanreikt in verband met de ervaring van Ezechiël, Jesaja en Johannes in het heiligdom. Johannes keerde zich om om een stem achter zich te zien in Openbaring hoofdstuk één.

Ik was in de Geest op de dag des Heeren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, die zei: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en: Wat gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten die in Azië zijn: aan Efeze, en aan Smyrna, en aan Pergamus, en aan Thyatira, en aan Sardis, en aan Filadelfia, en aan Laodicéa. En ik keerde mij om om de stem te zien die met mij sprak. En toen ik mij omgekeerd had, zag ik zeven gouden kandelaars. Openbaring 1:10–12.

Vanaf het eiland Patmos en vervolgens de hemelse heiligdom binnen, waar Johannes het visioen van Christus ziet waarover Zuster White ons inlicht, gaat het om hetzelfde visioen dat Daniël zag in hoofdstuk tien van zijn boek.

“‘In die dagen rouwde ik, Daniël, gedurende drie volle weken. Ik at geen smakelijk brood, noch kwam vlees of wijn in mijn mond, noch zalfde ik mij ook maar enigszins. ... Toen sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een zekere man, bekleed met linnen, wiens lendenen omgord waren met fijn goud van Ufaz. Ook zijn lichaam was als turkoois, en zijn gezicht als de aanblik van de bliksem, en zijn ogen als vurige fakkels, en zijn armen en zijn voeten als de glans van gepolijst koper, en de stem van zijn woorden als het geluid van een menigte’ (Daniël 10:2–6).

„Deze beschrijving is gelijk aan die welke door Johannes werd gegeven toen Christus hem op het eiland Patmos werd geopenbaard. Niemand minder dan de Zoon van God verscheen aan Daniël. Onze Heere komt met een andere hemelse boodschapper om Daniël te onderwijzen aangaande wat in de laatste dagen zou plaatsvinden.” Sanctified Life, 49.

De eerste negen verzen geven aan hoe de Openbaring van Jezus Christus wordt ontzegeld vlak vóór het einde van de menselijke genadetijd. De openbaring werd door God aan Jezus gegeven, die haar aan Gabriël gaf, die haar aan Johannes gaf met de opdracht dat Johannes de boodschap aan de zeven gemeenten zou zenden. Jesaja ontving zijn opdracht om hetzelfde te doen in hoofdstuk zes, en Ezechiël ontving hetzelfde mandaat in hoofdstukken twee en drie. Johannes is een gevangene wanneer hij zijn opdracht ontvangt, Ezechiël en Daniël zijn ballingen in Babylon en Jesaja leeft in de geschiedenis van de goddeloze koning Achaz van Juda.

„Er waren raderen in raderen, in een samenstel zo ingewikkeld dat zij Ezechiël bij de eerste aanblik geheel verward schenen. Maar wanneer zij zich bewogen, was het met prachtige

nauwkeurigheid en in volmaakte harmonie. Hemelse wezens dreven deze raderen voort, en hoog daarboven, op de heerlijke saffieren troon, was de Eeuwige; terwijl rondom de troon de alles omvattende regenboog was, het symbool van genade en liefde. Overweldigd door de ontzagwekkende heerlijkheid van het tafereel viel Ezechiël op zijn aangezicht, toen een stem hem gebod op te staan en het woord des Heren te horen. Toen werd hem een boodschap van waarschuwing voor Israël gegeven.” Testimonies, 751.

Ook hoorde ik de stem van de Heere, die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik; zend mij. Jesaja 6:8.

“Dit visioen werd aan Ezechiël gegeven in een tijd waarin zijn geest vervuld was van sombere gevoelens. Hij zag het land van zijn vaderen woest liggen...”

„Op gelijke wijze gaf God, toen Hij op het punt stond aan de geliefde Johannes de geschiedenis van de kerk voor toekomstige eeuwen te openbaren, hem de verzekering van de belangstelling en zorg van de Heiland voor Zijn volk door hem ‘Iemand, den Zoon des mensen gelijk,’ te tonen, wandelend te midden van de kandelaars, die de zeven gemeenten symboliseerden. ...”

„Deze lessen zijn tot ons nut. Wij moeten ons geloof op God vestigen, want vlak vóór ons ligt een tijd die de zielen van de mensen op de proef zal stellen. ...”

„Wij staan op de drempel van grote en plechtige gebeurtenissen. De profetie gaat snel in vervulling. De Heere staat voor de deur. Weldra zal zich vóór ons een tijdperk openen van overweldigend belang voor allen die leven. De strijdvrage van het verleden zullen opnieuw opkomen; nieuwe strijdvrage zullen ontstaan. De taferelen die zich in onze wereld zullen afspelen, zijn nog niet eens gedroomd. Satan is aan het werk door middel van menselijke werktuigen. Zij die zich inspannen om de Grondwet te veranderen en een wet tot stand te brengen die de zondagsviering afdwingt, beseffen nauwelijks wat het gevolg zal zijn. Een crisis staat ons vlak te wachten.“

“Maar Gods dienstknechten mogen in deze grote noodtoestand niet op zichzelf vertrouwen. In de gezichten die aan Jesaja, aan Ezechiël en aan Johannes werden gegeven, zien wij hoe nauw de hemel verbonden is met de gebeurtenissen die zich op de aarde voltrekken, en hoe groot Gods zorg is voor hen die Hem trouw zijn. De wereld is niet zonder een heerser. Het verloop van de komende gebeurtenissen is in de hand van de Heere. De Majesteit van de hemel houdt het lot der volken, evenals de aangelegenheden van Zijn kerk, in Zijn eigen hand. ...”

„In Ezechiëls visioen had God Zijn hand onder de vleugels van de cherubs. Dit moet Zijn dienstknechten leren dat het goddelijke kracht is die hun succes schenkt. Hij zal met hen samenwerken indien zij de ongerechtigheid wegdoen en rein worden in hart en leven.

“Het heldere licht dat zich onder de levende wezens bewoog met de snelheid van de bliksem, stelt de snelheid voor waarmee dit werk uiteindelijk tot voltooiing zal voortgaan. ...”

“Broeders, het is nu niet de tijd voor rouw en wanhoop, niet de tijd om toe te geven aan twijfel en ongelooft. Christus is nu niet een Heiland in Jozefs nieuwe graf, afgesloten met een grote steen en verzegeld met het Romeinse zegel; wij hebben een opgestane Heiland. Hij is de

Koning, de HEERE der heerscharen; Hij troont tussen de cherubs; en te midden van de strijd en het rumoer der volken waakt Hij nog steeds over Zijn volk. Hij die in de hemelen regeert, is onze Heiland. Hij meet elke beproeving af. Hij ziet toe op het ovenvuur dat elke ziel moet beproeven. Wanneer de bolwerken der koningen zullen worden omvergeworpen, wanneer de pijlen van Gods toorn de harten van Zijn vijanden zullen doorboren, zal Zijn volk veilig zijn in Zijn handen.” Testimonies, deel 5, 752–754.

Vier bijbelse getuigen bevestigen het feit dat de boodschap van de Openbaring van Jezus Christus wordt gegeven aan die personen die door de ervaringen van deze profeet in het heiligdom worden voorgesteld. Het is wanneer wij binnengaan in het hemelse heiligdom dat ons de boodschap wordt gegeven die wij verordeneerd zijn te verkondigen. Het „ovenvuur” dat „iedere ziel” beproeft, is de oven van Maleachi drie.

Maar wie zal de dag van zijn komst kunnen verdragen? en wie zal standhouden wanneer Hij verschijnt? Want Hij is als het vuur van een smelter en als het loog van vollers. En Hij zal zitten als een smelter en zuiveraar van zilver; en Hij zal de zonen van Levi reinigen en hen louteren als goud en zilver, opdat zij de HEERE een offerande in gerechtigheid zullen brengen. Dan zal de offerande van Juda en Jeruzalem de HEERE aangenaam zijn, zoals in de dagen van ouds en zoals in vroegere jaren. Maleachi 3:2–4.

De louteraar weet dat het zilver de juiste tijd in de oven is geweest wanneer het zilver zó zuiver is dat het het gelaat van de louteraar weerspiegelt. Dit gegeven over de wijze waarop zilver in de oudheid werd gelouterd, stemt overeen met het causatieve werkwoord „marah” dat Daniël in hoofdstuk tien zag. In deze laatste dagen leidt de Heer Zijn volk het heiligdom binnen om de kandidaten te beproeven, te zuiveren en te reinigen teneinde deel uit te maken van het vaandel van de honderd vierenveertigduizend. In deze tijdsperiode „zal Hij met” ons „werken”, „indien” wij „ongerechtigheid wegdoen en rein van hart en leven worden.” Sommigen vluchten, zoals in Daniël tien, voor die ervaring weg, maar degenen die, gesymboliseerd door Daniël, het grote spiegelgezicht van de openbaring van Jezus Christus wél zien, zullen, zoals Jesaja illustreert, hun lippen met een kool van het altaar aangeraakt krijgen en zullen gezuiverd en voorbereid worden om een boodschap te brengen, zowel aan een afvallige kerk als vervolgens aan de wereld.

De boodschap wordt gericht tot die getrouwe zielen in het heiligdom. Leviticus drieëntwintig is, wanneer het in verband wordt gebracht met de pinkstertijd, bedoeld om de ark van het verbond in het Allerheiligste te weerspiegelen. Door het geloof duidt de structuur van de boodschappen van het hoofdstuk drie merktekenen aan binnen de heilige geschiedenis waarin de vuurproef wordt volbracht. Goddelijk diepzinnig — de profetische structuur van hoofdstuk drieëntwintig stelt de student van de profetie in staat Ezechiël te lokaliseren in vers één van hoofdstuk één.

En het geschiedde in het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde dag van de maand, toen ik te midden van de ballingen was aan de rivier de Kebar, dat de hemelen werden geopend en ik gezichten Gods zag. Op de vijfde dag van de maand, het was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin. Ezechiël 1:1, 2.

Als priester gedurende de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend bevindt Ezechiël zich in het dertigste jaar van de zeventiende jubelcyclus, vijf jaar vóór de derde van drie belegeringen van Jeruzalem door Nebukadnezar in 587 v.Chr. Het dertigste jaar in het vers is dertig jaar na de grootste opwekking in de geschiedenis van het Oude Testament, en het is op de vijfde dag van het vijfde jaar, waarmee het getal vijf op Ezechiëls getuigenis wordt geplaatst. In de twee openingsverzen vinden wij dertig eenmaal aangeduid en het getal vijf driemaal vermeld. In de structuur van Leviticus drieëntwintig, in overeenstemming gebracht met het pinksterseizoen, reikt de tweede beproeving, voorgesteld door dertig, tot aan het feest der bazuinen; de vijf dagen tot de hemelvaart van Christus; vervolgens vijf dagen tot de verzoendag; daarna vijf dagen tot het wegmerk dat zowel de vroege (Pinksteren) als de late (Loofhutten) regen vertegenwoordigt. De structuur toont dertig, gevolgd door drie stappen van vijf. Ezechiël is in de tempel en de structuur van Leviticus drieëntwintig is de Ark.

De geschiedenis getuigt van het feit dat Ezechiël zich op dit punt vijf jaar vóór een symbolische belegering bevindt, die eindigt als een voorafschaduw van de spoedig komende zondagswet, zoals voorgesteld door de verwoesting van Jeruzalem. Het getal ‘vijf’ is een primair element van de structuur van Leviticus drieëntwintig, evenals het getal dertig.

In deze artikelen is aangetoond dat, wanneer de eerste tweeëntwintig verzen van het hoofdstuk in overeenstemming worden gebracht met de laatste tweeëntwintig verzen, en vervolgens die twee lijnen van tweeëntwintig verzen gezamenlijk in overeenstemming worden gebracht met het pinksterseizoen, het drievoudige toetsingsproces, dat het ovensuur van Maleachi is, duidelijk wordt geïllustreerd. De drie stappen bezitten een alfa en omega in de eerste en derde stap, die bestaat uit een reeks van vier waymarks die één stap vertegenwoordigen.

Het Pascha, gevolgd door het feest van de ongezuurde broden, gevolgd door de eerstelingenofferande van gerst, en vervolgens ‘vijf’ dagen tot het einde van het feest van de ongezuurde broden. Deze vier merktekens vormen de eerste beproeving, en Jezus illustreert altijd het einde door middel van het begin, en ook de derde beproeving bestaat uit vier merktekens. Het feest der bazuinen, vervolgens de hemelvaart van Christus, gevolgd door de Grote Verzoendag, en dan vijf dagen later de komst van zowel Pinksteren als het Loofhuttenfeest. Pinksteren is het symbool van de vroege regen en het Loofhuttenfeest is een symbool van de late regen. In het model van Leviticus drieëntwintig vallen zowel Pinksteren als het Loofhuttenfeest samen.

Weest dan blij, gij kinderen van Sion, en verheugt u in de HEERE, uw God; want Hij heeft u de vroege regen naar recht gegeven, en Hij zal u doen neerdalen de regen, de vroege regen en de late regen, in de eerste maand. Joël 2:23.

Het laatste beproevings- en zuiveringsproces begon op 31 december 2023. De eerste beproeving was de fundamentele beproeving, gesymboliseerd door de controverse rond de „rovers van uw volk”, die de groep verdeelde die eerder beproefd was door de teleurstelling van 18 juli 2020.

“In geschiedenis en profetie schildert het Woord van God de langdurige strijd tussen waarheid en dwaling. Die strijd is nog steeds gaande. Wat geweest is, zal zich herhalen. Oude twistpunten zullen opnieuw opkomen, en nieuwe theorieën zullen voortdurend ontstaan. Maar

Gods volk, dat in zijn geloof en in de vervulling van de profetie een rol heeft gespeeld in de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel, weet waar het staat. Het heeft een ervaring die kostbaarder is dan fijn goud. Het moet standvastig staan als een rots en het begin van zijn vertrouwen vasthouden, onwankelbaar tot het einde.” Manuscript Releases, deel 1, 47.

In Leviticus drieëntwintig wordt de eerste beproeving voorgesteld door een profetische combinatie van drie, vijf dagen later gevolgd door het einde van de ongezuurde broden. Het Pascha was dag één, het feest van de ongezuurde broden was de tweede dag en het offer van de eerstelingen was de derde dag. Vijf dagen later eindigde het feest van de ongezuurde broden. De profetische structuur van de eerste van drie beproevingen wordt ook voorgesteld in de derde en laatste beproeving. In die derde wegmarkering, samengesteld uit drie wegmarkeringen gevolgd door één, is het bazuinenfeest dag één, en de hemelvaart van Christus is vijf dagen later; vervolgens volgt de Verzoendag vijf dagen later; daarna markeren vijf dagen later zowel Pinksteren als het Loofhutenfeest de spoedig komende zondagswet, die in het boek Ezechiël wordt voorgesteld als de verwoesting van Jeruzalem.

Tussen het einde van het Feest van de Ongezuurde Broden en het Feest van de Bazuinen liggen dertig dagen, die niet alleen een symbool van een priester vertegenwoordigen, maar ook de tweede beproeving van de drie beproevingen die binnen de goddelijke illustratie worden uitgebeeld.

De doop van Christus illustreert de drie merktekenen van het Pascha, de ongezuurde broden en de eerstelingen, want deze drie merktekenen vertegenwoordigen de dood, de begrafenissen en de opstanding van Christus. Deze drie stappen worden gevolgd door vijf dagen tot de vierde stap, vertegenwoordigd door het einde van het feest van de ongezuurde broden. De doop toont de drie stappen in één kort ogenblik toen Johannes zijn Messias doopte. De voorjaarsfeesten scheiden deze drie stappen telkens door één dag, en de najaarsfeesten scheiden deze drie stappen door vijf dagen.

Wanneer wij de eerste toets van de voorjaarsfeesten toepassen als een combinatie van drie wegmerken, gevolgd door één wegmerk vijf dagen later, en vervolgens de najaarsfeesten toepassen als drie wegmerken die vijf dagen later gevolgd worden door één wegmerk, wordt een profetische structuur vastgesteld die bestaat uit een alfa-wegmerk van drie, gevolgd door vijf dagen, waarna dertig dagen volgen, en de derde toets van de najaarsfeesten als een wegmerk van drie, gevolgd door vijf dagen—de structuur illustreert de eerste toets als een periode van in totaal vijf dagen, gevolgd door een tweede toets van dertig dagen die reikt tot het derde wegmerk van vijf dagen. Vijf plus dertig, plus vijf is veertig ($5 + 30 + 5 = 40$).

Op de doop van Christus volgden onmiddellijk veertig dagen, die uitliepen op drie beproevingen. Er valt nog veel meer te onderkennen in de structuur van Leviticus drieëntwintig in samenhang met de pinkstertijd, maar op een ander niveau beeldt het hoofdstuk de Ark in het Allerheiligste uit.

De voorjaars- en najaarsfeesten in Leviticus drieëntwintig zijn geplaatst te midden van twee sabbatten. Die twee sabbatten vertegenwoordigen de twee bedekkende cherubs, en de merktekenen van het pinksterseizoen, in overeenstemming gebracht met Leviticus drieëntwintig, vertegenwoordigen de Ark en de twee bedekkende cherubs. Ezechiël wordt in hoofdstuk één in het

heiligdom gebracht, en wanneer hij daarheen wordt gebracht, bevindt hij zich vijf dagen vóór de belegering die leidt tot de verwoesting van Jeruzalem, als voorafbeelding van de spoedig komende zondagswet. De zondagswet wordt in Leviticus drieëntwintig vertegenwoordigd door Pinksteren en Loofhutten. Ezechiël bevindt zich in het dertigste jaar, en dertig is de periode van de tweede van de drie beproevingen die samen het ovensvuur van Maleachi drie vormen. De tweede beproeving wordt voorgesteld door dertig dagen, evenals Ezechiël zich bevindt in het dertigste jaar van de zeventiende jubelcyclus die begon bij Josia's Grote Pascha, zoals de geschiedschrijvers ernaar verwijzen. Ezechiël is vijf jaar vóór de belegering die achttien maanden duurde, en hij bevindt zich in de tempel, hetgeen het midden vormt van de drie laatste beproevingen die het overblijfsel zuiveren en louteren. Petrus was te Caesarea-Filippi (Panium), eveneens te midden van drie beproevingen, zoals voorgesteld door Panium (Caesarea-Filippi), de berg der Verheerlijking en het kruis.

In 592 v.Chr. wordt Ezechiël op bovennatuurlijke wijze „stom” gemaakt en spreekt hij alleen wanneer God zijn mond opent. Die toestand duurt voort tot de val van Jeruzalem in 585/6 v.Chr. God had hem doen spreken toen het beleg begon, op de dag dat „de begeerte” van zijn „ogen” stierf, maar het was hem niet toegestaan vrijuit te spreken totdat Jeruzalem, „de begeerte” van Israëls „ogen”, gevallen was. De val van Jeruzalem stelt de spoedig komende zondagswet voor, en daar bevindt zich ook de vader van Johannes de Doper, een priester van de achtste afdeling, die stom werd gemaakt terwijl hij dienstdeed in de tempel, hetgeen tevens de plaats is waar Ezechiël zich bevond (in visioen); ook hij werd ongeveer negen maanden lang stom gemaakt. Het was op de achtste dag na de geboorte van Johannes, toen Johannes besneden werd, dat het hem werd toegestaan te spreken. Twee profeten die stom werden gemaakt terwijl zij zich in het heiligdom bevonden. De derde profeet die stom werd gemaakt terwijl hij Christus in het heiligdom aanschouwde, was Daniël. In hoofdstuk tien bevindt Daniël zich in het heiligdom, en juist wanneer hij voor de tweede van drie keer wordt aangeraakt, wordt hij stom gemaakt. Op het middelpunt wordt Daniël stom gemaakt.

En toen hij zulke woorden tot mij gesproken had, richtte ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd stom. En zie, iemand, gelijkend op de zonen der mensen, raakte mijn lippen aan; toen opende ik mijn mond en sprak, en zei tot hem die voor mij stond: O mijn heer, door het gezicht hebben mijn smarten zich tegen mij gekeerd, en ik heb geen kracht behouden. Daniël 10:15, 16.

Spreeken

De symboliek van het „spreken” wordt gemarkeerd bij de spoedig komende zondagswet, wanneer de Verenigde Staten spreekt als een draak, Bileams ezelin spreekt, Habakuks visioen spreekt en niet liegt. De drie stomme profeten, die stom gemaakt worden terwijl zij zich in het heiligdom bevinden, spreken bij de verwoesting van Jeruzalem. Bij Zacharia spreekt hij om te bevestigen dat de nieuwe naam van zijn zoon juist is, en beeldt daarmee de Filadelfiërs uit, die een nieuwe naam ontvangen.

Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel van Mijn God, en hij zal daar geenszins meer uitgaan; en Ik zal op hem schrijven de Naam van Mijn God, en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalt van Mijn God; en Ik zal op hem Mijn nieuwe Naam schrijven. Openbaring 3:12.

Zacharias kreeg een schrijftafeltje om de nieuwe familienaam van Johannes op te schrijven.

En het geschiedde, dat zij op de achtste dag kwamen om het kind te besnijden; en zij noemden hem Zacharias, naar de naam van zijn vader. Maar zijn moeder antwoordde en zei: Nee, maar hij zal Johannes heten. En zij zeiden tot haar: Er is niemand in uw familie die met die naam genoemd wordt. En zij maakten gebaren naar zijn vader, hoe hij wilde dat hij genoemd zou worden. En hij vroeg om een schrijftafeltje en schreef aldus: Johannes is zijn naam. En zij verwonderden zich allen. En onmiddellijk werd zijn mond geopend en zijn tong losgemaakt, en hij sprak en loofde God. Lukas 1:59–64.

Johannes' nieuwe naam stemt overeen met de gemeente van Filadelfia, en de naam Zacharia stemt overeen met Laodicea, zoals vertegenwoordigd door Zacharia's ongeloof in de boodschap van de derde engel. Alle profeten richten zich tot de laatste dagen, en de laatste dagen vormen de geschiedenis van de derde engel. Daarom moet de engel die de boodschap bracht de derde engel zijn. Zacharia weigerde te begrijpen dat de Heere aan de Laodicese Zevende-dags Adventistische Kerk voorbij zou gaan. Er valt in deze profeten nog meer te zeggen over het herstel van de stem, maar wij zullen verdergaan in de richting van een begrip van Josia's profetische lijn.

Josia's Wiel

Wij hebben de zeventiende Jubelcyclus behandeld die begon bij Josia's Pascha in 622 v.Chr., maar de lijn van Josia begint ruim vóór 622 v.Chr. De opstand van Israël die Saul op de troon bracht als Israëls eerste koning, markeerde de veertig jaren waarin koning Saul zou regeren, gevolgd door de veertig jaren waarin koning David zou regeren, gevolgd door de veertig jaren waarin Salomo zou regeren. De verwerping van God, die de profeet Samuël zo diep krenkte, vond plaats in 1097 v.Chr. en begint een profetische lijn van opstand die eindigde aan het kruis, toen de Joden uitspraken dat zij geen koning hadden dan de keizer.

Maar zij riepen: Weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem. Pilatus zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan de keizer. Johannes 19:15.

In 1097 zouden drie koningen elk veertig jaar regeren, tot aan de dood van Salomo in 977 v.Chr., waarna het koninkrijk zich vervolgens in een noordelijk en een zuidelijk deel splitste.

En daarna begeerden zij een koning; en God gaf hun Saul, de zoon van Kis, een man uit de stam van Benjamin, gedurende veertig jaar. Handelingen 13:21.

David was dertig jaar oud toen hij koning werd, en hij regeerde veertig jaar. In Hebron regeerde hij over Juda zeven jaar en zes maanden; en in Jeruzalem regeerde hij drieëndertig jaar over geheel Israël en Juda. 2 Samuel 2:4, 5.

Salomo's regering begon in 971 v.Chr.; het fundament van de Tempel werd gelegd in het vierde jaar van Salomo (967 v.Chr.). De bouw duurde zeven jaar (1 Koningen 6:37–38), en de Tempel werd voltooid in de achtste maand van het elfde jaar van Salomo. De plechtige inwijding vond plaats in de zevende maand (de maand Ethanim), tijdens het Loofhuttenfeest (1 Koningen 8; 2 Kronieken 5–7). De koningen, de Tempel en de natie worden in de geschiedenis elk vertegenwoordigd door een periode van vierhonderdnegentig jaar, die duidelijk een profetische periode markeert in relatie tot hetzij de koningen, hetzij de Tempel, hetzij de natie.

Daniël werd in 607 v.Chr. gevangelijk weggevoerd, hoewel de meerderheid van de bijbelse chronologen 605 v.Chr. aanwijst. Het historische verslag moet in overeenstemming zijn met het profetische getuigenis, en de symboliek van de gebeurtenissen die historisch zijn gemarkeerd op de lijn van de geschiedenis die begint met het verlangen naar een koning in 1097 v.Chr., legt aan verscheidene profetische getuigen de eis op dat 607 v.Chr. de juiste toepassing is, en niet 605 v.Chr. 607 v.Chr. markeert het einde van vierhonderdnegentig jaar in de lijn van de koningen, maar het begint ook een van de drie voornaamste voorstellingen van zeventig jaar die in de lijn voorkomen. 607 v.Chr. markeert het einde van zeventig jaar die begonnen met de gevangenschap van Manasse in 677 v.Chr. De eerste voorstelling van het symbool van vierhonderdnegentig jaar (dat in de lijn over drie getuigen beschikt) eindigt waar een van de drie getuigen van zeventig jaar eindigt en een andere getuige van zeventig jaar begint; de wiskundige structuur getuigt ten gunste van 607 v.Chr., ondanks het denkbeeld dat Daniël in 605 v.Chr. gevangelijk werd weggevoerd.

Binnen de lijn die een periode van 490 jaar omvat, verbonden met de koningen van 1097 v.Chr. tot 607 v.Chr., bevinden zich ook 490 jaar vanaf de inwijding van de tempel van Salomo tot aan de inwijding van de tempel na de ballingschap door Zerubbabel in 516 v.Chr. Die 490 jaar bestaan uit 420 jaar vanaf Salomo's inwijding in zijn elfde regeringsjaar, vermeerderd met de 70 jaar waarin de tempel tijdens de gevangenschap verwoest lag, samen 490 jaar. Het derde decreet van Artaxerxes kwam 59 jaar later, in 457 v.Chr., en markeert het begin van 490 jaar die voor Gods volk waren "bepaald" (afgesneden, Daniël 9:24), welke eindigden in het jaar 34 bij de steniging van Stefanus. Er zijn uiteraard nog vele andere diepgaande chronologische getuigenissen in de profetische lijn die begint met de fundamentele afval door God en de Geest der Profetie te verwerpen in 1097 v.Chr., en eindigt wanneer Stefanus Christus zag staan aan de rechterhand van God. Binnen dit getuigenis vinden wij het profetische wiel van Josia.

Ik spreek van „fundamentele afvalligheid”, want het begin van de lijn duidt aan wanneer Israël God als Koning verwierp, in hun verlangen een wereldse koning te hebben, en markeert aldus het fundament van Israëls menselijke monarchie. Ik schrijf dit ook met het oog op het rad van Josia, dat „fundament van God” betekent en een symbool is van zowel het fundament als de fundamentele afvalligheid van Gods volk.

Toen Salomo stierf en de twaalf stammen zich in noord en zuid verdeelden, werd Jerobeams inwijding van het valse stelsel van aanbidding berispt door de ongehoorzame profeet, en zijn bestraffing bevatte de profetie van een komende koning, genaamd Josia. Bij de fundamentele afval van Jerobeam en de tien noordelijke stammen werd de profetie van Josia en zijn hervorming, die wordt gekenmerkt door het Grote Pascha van 622 v.Chr., voorzegt. Die hervorming werd

teweegebracht door de ontdekking van de geschriften van Mozes en de uitspraak van oordeel over Gods volk vanwege hun voortdurende afval. Toen de woorden uit de geschriften van Mozes aan koning Josia werden voorgelezen, bracht dit de grootste opwekking in de geschiedenis van het Oude Testament voort. De profetie van een toekomstig kind dat geboren zou worden en Josia genoemd zou worden, bevatte tevens de profetische veroordeling van de fundamentele afval, door de ongehoorzame profeet gericht tegen koning Jerobeam.

De vloek van Mozes, zoals Daniël haar noemt, is de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, en zij werd de fundamentele ontdekking van William Miller, die het symbool is van de fundamentele waarheden van het adventisme. De bekrachtiging van Millers boodschap op 11 augustus 1840 werd teweegebracht door het werk van „Josiah” Litch in 1838 en 1840. In 1863 werden die grondslagen terzijde gesteld, en de „zeven tijden” werden niet alleen een symbool van de fundamentele waarheden van de Filadelfische Millerieten, maar ook het symbool van de opstand van het Laodiceïsche Millerisme tegen de grondslagen. De geschiedenis van de Millerieten van de eerste en tweede engel bezit de symboliek van „Josiah”, die tot op de letter zal worden herhaald in de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend. Het rad van Josiah reikt terug tot de toverij van koning Saul en vervolgens helemaal tot het uitspuwen van de Laodiceïsche Zevendedagsadventkerk bij de zondagswet. Josiahs rad in Ezechiël wordt nu ontsloten als het hoogtepunt van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten.